

УРЕ про наш район

Надійшов передплатникам останній, дванадцятий том Української Радянської Енциклопедії. Тут вміщено довідкові статті і про Червоноармійськ та Червоноармійський район, а також подано карту району. Пропонуємо ці статті увазі читачів «Прапора перемоги».

ЧЕРВОНОАРМІЙСЬК (до 1939 року — Радзивилів) — місто Ровенської області УРСР, райцентр, на річці Слонівці (притока Стиру). Залізнична станція. Вперше згадується в писемних джерелах 1564 року під назвою Радзивилів. Був під владою Великого князівства Литовського, після Люблінської унії 1569 р. відійшов до шляхетської Польщі. Після 3-го поділу Польщі (1795) Радзивилів у складі Західної Волині воз'єднано з Росією. В кінці 19 — на початку 20 століття через Радзивилів переправлялася з-за кордону марксистська літе-

ратура. Радянську владу встановлено в січні 1918 року. В 1919 р. Радзивилів окупували війська буржуазно-поміщицької Польщі. В 1924 р. тут виник комуністичний осередок. У 1939 р. Радзивилів у складі Західної України воз'єднано з УРСР. З того самого року має сучасну назву. З 1940 р. Червоноармійськ — місто. У місті — овочесушильно-консервний та хлібопродуктів комбінати, виноробний, комбікормовий, фурнітурний заводи, меблева та швейна фабрики, міжколгоспна будівельна організація, райсільгосптехніка, рай-

сільгоспхімія, будинок побуту, комбінат побутового обслуговування. Професійно-технічне училище. З загальноосвітні, музична та спортивна школи, лікарня. Будинок культури, кінотеатр, 2 бібліотеки. Тут народилися російський радянський бібліограф Б. С. Боднарський, український радянський композитор Г. Л. Жуковський.

ЧЕРВОНОАРМІЙСЬКИЙ РАЙОН — у південно-західній частині Ровенської області УРСР. Утворений в 1939 р. Площа 0,7 тисячі квадратних кілометрів. Населення 40,5 тисячі чоловік (1984). У районі — 71 населений пункт, підпорядкований міській та 20 сільським Радам народних депутатів. Центр — м. Червоноармійськ. Червоноармійський

район розташований в межах Малого Полісся. Поверхня рівнинна. По крайньому Півдні — відроги Волинської височини. Корисні копалини: торф, вапняки, крейда, піски. Річки — Стир з притоками Слонівка, Пляшівка (басейн Дніпра). Грунти дерново-підзолисті піщані й супіщані. Ліси (сосна, дуб, граб, клен, береза, вільха) займають 12 тисяч гектарів. Найбільші промислові підприємства: червоноармійські хлібопродуктів та овочесушильно-консервний комбінати, меблева фабрика, фурнітурний завод. Комбінат побутового обслуговування (Червоноармійськ). Сільське господарство спеціалізується на вирощуванні пшениці, жита, ячменю, вівса, гречки, цукрових буряків,

Прапор перемоги. — 1985. — 9 липня.

картоплі, хмелю та виробництві молоса і м'яса. Площа сільськогосподарських угідь в 1983 р. становила 50,6 тисячі гектарів, у т. ч. орні землі — 44,7 тисячі гектарів. У Червоноармійському районі — 17 колгоспів, птахорадгосп, райсільгосптехніка, райсільгоспхімія. Залізничні станції — Червоноармійськ, Рудня-Почаївська. Автомобільних шляхів — 382 кілометри, у т. ч. з твердим покриттям — 280 кілометрів. У районі — професійно-технічне училище, 28 загальноосвітніх, 2 музичних та спортивна школи; 51 лікувальний заклад, у т. ч. 2 лікарні. 9 будинків культури, 47 клубів, кінотеатр, 52 кіноустановки, 48 бібліотек, музей-заповідник «Козацькі могили» (с. Пляшева). Червоноармійському районі видається газета «Прапор перемоги» (з 1941 р.).

М. С. Юрчук.